

„Tu visada darai savo“

Savimyla. Tu amžinai ieškai sau naudos. Atrodo, kad tau trūksta gebėjimo jausti Kristaus brolystę: kiti tau ne broliai, o tik pakopos. Nujaučiu neišvengiamą tavo pralaimėjimą. O kai būsi dugne, tada lauksi, kad su tavim elgtųsi pagal artimo meilės įsakymą, pagal kurį dabar pats nenori gyventi. (Kelias, 31)

lapkričio 11 d.

Štai dėl ko aš jums kartoju su šv. Pauliumi: *Jei kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš tebūčiau žvangantis varis ir skambantys cimbolai. Ir jei turėčiau pranašystės dovaną ir pažinčiau visas paslaptis ir visą mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, kad galėčiau net kalnus kilnoti, tačiau neturėčiau meilės, aš būčiau niekas. Ir jei išdalyčiau vargšams visa, ką turiu, jeigu atiduočiau savo kūną sudeginti, bet neturėčiau meilės, – nieko nelaimėčiau.*

Žinoma, yra tokių, kurie, kaip ir Kristaus mokiniai, mūsų Viešpačiui paskelbus Kūno ir Kraujo sakramentą, į šiuos apaštalo žodžius atsakytų: *Kieti Jo žodžiai, kas gali jų klausytis!* Taip, Jo žodžiai kieti. Nes meilė, apie kurią kalba apaštalas, ne filantropija, humaniškumas ar užuojauta kito kančiai; ji reikalauja teologinės Dievo meilės dorybės ir meilės kitiems dėl Dievo. Todėl *meilė*

*niekada nesibaigia. Išnyks
pranašystės, paliaus kalbos, baigsis
pažinimas. Mūsų pažinimas dalinis ir
mūsų pranašystės dalinės <...> Taigi
dabar pasilieka tikėjimas, viltis ir
meilė – šis trejetas, bet didžiausia
jame yra meilė. (Dievo bičiuliai, 235)*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/tu-visada-darai-savo/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/tu-visada-darai-savo/)
(2026-04-02)